

Sygn. akt V GC 732/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

30 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Rafał Kubicki

Protokolant stażysta Joanna Leśniewska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2014 r. na rozprawie w O.

sprawę z powództwa (...) sp. z o.o. sp. k. w O.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A.

w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. w O. kwotę 1.476 (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych z ustawowymi odsetkami za okres od 5 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A.

w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. w O. kwotę 271 (dwieście siedemdziesiąt jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Olsztynie) kwotę 496,42 zł tytułem uzupełnienia zaliczek na wydatki sądowe.

sędzia R. K.

Sygn. akt V GC 732/13

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. sp. k. w O. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 1.476 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że dochodzona pozwem kwota stanowi należność za wynajęcie samochodu dla A. S. (1), którego samochód został uszkodzony przez sprawcę pojazdu ubezpieczonego w zakresie OC u pozwanego. Poszkodowany dokonał cesji przysługującej mu względem pozwanego wierzycelności w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres od 14 do 29 lutego 2012 r.

Pozwany wniósł w odpowiedzi o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. Potwierdził swoją odpowiedzialność co do zasady za skutki zdarzenia, jednakże zarzucił powodowi – w niezwykle obszernym uzasadnieniu – właściwie tylko to, że:

1) technologiczny czas naprawy pojazdu wyniósł 2 dni, a mimo to pozwany przyznał odszkodowanie obejmujące aż 7 dni najmu (w tym oględziny, weekend

i czynności organizacyjne), zaś w pozostałym zakresie roszczenie jest nienależne; zarzucił, że od dnia ostatnich oględzin pojazdu z udziałem pozwanego do wydania pojazdu po naprawie minęło aż 9 dni,

2) stawka czynszu dziennego za najem była zawyżona, stawki na rynku są niższe, a przy ustalaniu ich średniej wysokości nie powinno się uwzględniać cenników drogowych wypożyczalni należących do sieci międzynarodowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

W dniu 13 stycznia 2012 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd A. S. (1) (a. (...)). Sprawca (winny) kolizji był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń w zakresie obowiązkowej odpowiedzialności cywilnej OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

W dniu 19 stycznia 2012 r. nastąpiło zgłoszenie szkody. W dniu 14 lutego 2012 r. poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy f. (...) na okres do 29 lutego 2012 r. - data zwrotu pojazdu. Znajdujący się na formularzu umowy najmu Regulamin wypożyczalni samochodów odsyła w części dotyczącej „opłaty za najem” (odpis k. 4) do aktualnie obowiązującego cennika, a z tego wynika, że w razie najmu za 15-31 dni od danego tu samochodu stawka dzienna czynszu wynosiła 152 zł netto (odpis k. 23). Tego samego dnia poszkodowany oddał swój samochód do autoryzowanej stacji obsługi marki A. (...) p. z o.o. w O., która udokumentowała naprawę Historią naprawy pojazdu (odpis k. 8), a z jej wynika, że:

- w dniu 14.02.2012 r. nastąpiło przyjęcie auta do naprawy i przyjęcie kalkulacji szkody,
- w dniu 17.02.2012 r. nastąpiło wystąpienie przez warsztat do pozwanego o dodatkowe oględziny,
- w dniu 20.02.2012 r. nastąpiło dostarczenie kalkulacji po tych oględzinach,
- w dniu 29 lutego 2012 r. nastąpiło zakończenie naprawy i wydanie pojazdu właścicielowi.

W dniu 29 lutego 2012 r. poszkodowany został obciążony przez powoda fakturą VAT nr (...) za najem krótkoterminowy pojazdu zastępczego na 152 zł + VAT 23% = 186,96 zł x 3 dni = 2.804,40 zł (odpis k. 20) i faktury tej nie opłacił, a zamiast tego zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu względem pozwanego z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z kosztami najmu pojazdu zastępczego na czas niezbędny do dokonania naprawy pojazdu.

Pozwany przyznał odszkodowanie tylko za 9 dni i tylko wg stawki dziennej 120 zł netto, tj. 147,60 zł brutto (odpis pisma z 15.03.2012 r. k. 16).

Ustalone wyżej fakty nie były kwestionowane przez pozwanego, są bezsporne oraz potwierdzone przywołanymi odpisami dokumentów, które nie budzą wątpliwości. Ustalenia wymagały ponadto następujące okoliczności sporne (w tym te, które nie były objęte twierdzeniami stron, lecz wynikały z dołączonych dowodów):

Z dodatkowej historii naprawy przygotowanej na zobowiązanie Sądu (dowód odpis dokumentu k. 71) wynika, że 20 lutego nastąpiło zamówienie części zamiennych, które dotarły do warsztatu 23 lutego. Wówczas przystąpiono do naprawy.

Z pisemnej opinii biegłego (dowód: k. 90 i nast.) wynika, że technologiczny czas naprawy pojazdu przy uwzględnieniu oczekiwania na dostawę części zamiennych oraz okoliczności organizacyjnych dotyczących pracy warsztatu upłynął najwcześniej 28.02.2012 r., a średni dzienny koszt najmu pojazdu zastępczego klasy f. focusa wyniósłby 135 zł netto (w przedziale 100-170 zł netto), zaś gdyby brać pod uwagę klasę samochodu uszkodzonego (klasa średnia - D) ten średni koszt wyniósłby 165 zł netto.

Ustalenia te prowadzą do wniosku, że ani okres najmu, ani stawka dzienna czynszu, nie były zawyżone (zastosowania stawka mieściła się w granicach rynkowych właściwych dla klasy C, a była poniżej średniej dla klasy D). Na te ustalenia biegłego pozwany złożył zastrzeżenia, które doprowadziły do opinii uzupełniającej, w której biegły wyczerpująco i logicznie wyjaśnił, jakie czynniki wziął pod uwagę przy określaniu terminu najmu, że brał pod uwagę dni wolne od pracy oraz że wskazywał Sądowi na wątpliwości co do ostatniego dnia trwania najmu. W ocenie Sądu ten jeden (ostatni) dzień najmu – przy wykazaniu przez powoda zasadności wszystkich kilkunastu wcześniejszych – nie powinien być traktowany jako nadużycie. Nie można wymagać od poszkodowanego, by był gotowy do natychmiastowego odbioru pojazdu z naprawy. Wyłączenie sieci z cennika rynku lokalnego nie wpłynęłoby znacząco na wynik uśrednienia stawki czynszu.

Poszkodowany A. S. (1) korzystał z pojazdu zastępczego codziennie – do dojazdów do pracy i do wizyt u chorej matki. Poszkodowany nie dysponował wówczas innym autem, którym mógł zaspokoić potrzeby komunikacyjne (dowód: zeznania świadka: A. S. – k. 66-67).

Oznacza to, że w ocenie Sądu istniała konieczność nieprzerwanego korzystania z auta zastępczego.

Pozwany nie kwestionował okoliczności zdarzenia szkodowego ani swojej odpowiedzialności co do zasady. Nie podnosił również jakichkolwiek zarzutów co do wysokości dochodzonego roszczenia w znaczeniu dziennej stawki za najem.

Wobec tego bezzasadny jest także zarzut niewykazania konieczności najmu pojazdu zastępczego. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Ugruntowana praktyka orzecznicza stoi na stanowisku, że istnieje normalny związek przyczynowy między zniszczeniem pojazdu, a wynajęciem pojazdu zastępczego (tak np. w wyroku SN z dnia 18 marca 2003r. w sprawie IV CKN 1916/00, niepubl.). Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia implikuje potrzebę zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych tj. niezbędnych do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego samochodu, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Poszkodowany mógłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego pomniejszonych o sumę, jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu (wyrok SN z 8 września 2004 r. w sprawie IV CK 672/03, LEX nr 146324). Orzecznictwo broni stanowiska o zasadności wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, któremu pojazd służył do prowadzenia działalności gospodarczej. Nie oznacza to jednak, że osoby wykorzystujące samochód do własnych, prywatnych celów mogą być w tym zakresie pokrzywdzone. Korzystanie z pojazdu w celach prywatnych, który na skutek kolizji drogowej został uszkodzony, również zasługuje na ochronę, albowiem takie używanie rzeczy również przedstawia wartość pieniężną. Nadto wskazuje się, że korzystanie przez poszkodowanego z własnego pojazdu mechanicznego nie może być odtworzone przez wykorzystanie środków komunikacji publicznej, są to bowiem odmiennie sposoby korzystania z rzeczy. Samochód w sposób bardziej wszechstronny i funkcjonalny zaspokaja potrzeby życiowe właściciela. Korzystanie z niego stało się obecnie standardem cywilizacyjnym i taka jego funkcja będzie się umacniać.

Mając zatem na uwadze powyższe na podstawie z art. 361 k.c. w zw. z art. 805 k.c. i nast. oraz art. 481 §1 i 2 k.c. należało uwzględnić powództwo w całości, o czym orzeczono jak w pkt. I wyroku. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. (opłata od pozwu 74 zł + 197 zł tytułem zastępstwa procesowego). O brakujących kosztach związanych z wynagrodzeniem biegłego orzeczono na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR Rafał Kubicki

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;

2. odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;

3. z apelacją lub za 21 dni;

O., dnia 23.06.2014 r.